

یکشنبه 1 شهریور 1394 - 8 ذی القعدة 1436 - 23 اگوست 2015

آیت الله شیخ علی شاهرودی در حدود سال 1250 ش (1288ق) در شاهرود به دنیا آمد. وی در ابتدا برای فراگیری علوم اسلامی راهی تهران شد...

* 1 شهریور در گذر تاریخ

* رحلت فقیه جلیل آیت الله «علی شاهرودی» (1311ش)
اشاره:

آیت الله شیخ علی شاهرودی در حدود سال 1250 ش (1288ق) در شاهرود به دنیا آمد. وی در ابتدا برای فراگیری علوم اسلامی راهی تهران شد و در آنجا به مدت پنج سال به کسب علم مشغول بود. آیت الله شاهرودی سپس برای ادامه تحصیلات خود عازم نجف اشرف گردید و در حلقه درس آخوند ملا محمد کاظم خراسانی جای گرفت. ایشان در طی سالیان حضور در محفل درس آخوند خراسانی، در زمره شاگردان برجسته آن بزرگوار به شمار می آمد و در این سالها به مدارج والای علمی دست یافت. با رحلت آخوند، آیت الله شاهرودی عازم کربلای معلی گردید و یکسره به درس و بحث پرداخت و در مدت اقامت پانزده ساله اش در آن شهر، شاگردان فراوانی تربیت نمود. ایشان همچنین بر عروة الوثقی حاشیه ای نگاشت و رساله عملیه فارسی خود را به رشته تحریر درآورد. این عالم جلیل و فقیه زاهد در اواخر عمر بر اثر بیماری و برای معالجه راهی کاظمین گردید تا اینکه در اول شهریور 1311ش برابر با 20 ربیع الثانی 1351ق در 61 سالگی بدرود حیات گفت و در نجف اشرف به خاک سپرده شد.

* شهادت مبارز انقلابی
«سید اسدالله لاجوردی»
توسط منافقین (1377 ش)
اشاره:

سید اسدالله لاجوردی در سال 1314 ش در تهران به دنیا آمد. وی در نوجوانی دروس دبیرستان را نیمه کاره رها کرد و همراه پدر به کار و فعالیت پرداخت. بعدها به دروس حوزوی روی آورد و تا حد کفایه پیش رفت. با آغاز نهضت اسلامی مردم به رهبری امام خمینی، شهید لاجوردی نیز به این جریان پیوست و در تاسیس و ایجاد جمعیت های مؤتلفه اسلامی در سال 1341ش نقش مهمی ایفا کرد. وی به همراه شهیدان بهشتی و مطهری تصمیم به ائتلاف بر ضد رژیم گرفت و فعالیت زیادی در این زمینه از خود نشان داد. این مبارز انقلابی، اولین بار پس از اعدام انقلابی حسنعلی منصور، نخست وزیر پهلوی، بازداشت شد و مبارزه علیه رژیم پهلوی و زندان های پیاپی او تا زمان پیروزی انقلاب اسلامی ادامه یافت. شهید سید اسدالله لاجوردی پس از پیروزی انقلاب اسلامی، از طرف شهید دکتر بهشتی به دادستانی

انقلاب اسلامی منصوب گردید و پس از آن ریاست سازمان زندان های کشور را عهده دار شد. منافقین بارها کمر به قتل او بستند تا اینکه در اول شهریور 1377، در سن 63 سالگی در محل کار خود در بازار تهران، به دست منافقی مزدور به شهادت رسید. پیکر آن مبارز نستوه و فداکار، پس از تشییع باشکوه، در گلزار شهدای بهشت زهرا و در کنار شهیدان هفتم تیر به خاک سپرده شد.

* روز بزرگداشت «حسین بن عبدالله» معروف به
«ابوعلی سینا» و روز پزشک

اشاره:

ابوعلی حسین بن عبدالله بن حسین بن علی بن سینا ملقب به حجة الحق، معروف به شیخ الرئیس، از حکمای بزرگ و علمای نامدار جهان و پزشکان اسلام است. وی در سوم ماه صفر سال 370 ق در بلخ به دنیا آمد و از خردسالی به فراگیری علوم زمان پرداخت تا این که در جوانی، علامه دهر گردید. او چنان در علم پیشرفت که استادان خود را استاد شد و عمرش به بیست نرسیده بود که به مطالعه علوم فلسفی همت گماشت. هرگاه مسأله ای از مسائل بر او مشکل می شد، با وضو به مسجد شهر می رفت و حل آن مسئله را از خداوند می خواست. ابوعلی سینا به سبب معالجه بیماری امیر نوح بن منصور سامانی، مقرب پادشاه گردید. شیخ از این فرصت استفاده کرد و به کتابخانه دربار راه یافت. در مدت عمر ابوعلی سینا، وقایع متعددی بر او گذشت که از وزارت تا زندان را در بر داشت. شیخ به زبان های فارسی و عربی، تالیفات فراوان دارد که اشارات، شفا، حکمت عرشیه، قضا و قدر و لغة العرب و... از آن جمله اند. سرانجام این دانشمند شهیر و فیلسوف کبیر در 58 سالگی در همدان درگذشت و در همان شهر مدفون گردید. به پاسداشت این پزشک نامدار مسلمان، روز اول شهریور در جمهوری اسلامی ایران، روز پزشک نامگذاری شده است.

* 8 ذی القعدة در گذر تاریخ

* رحلت فقیه و اصولی بزرگ آیت‌الله «ملاحسین بن محمد بن جعفر فشارکی» (1353 ق)
اشاره:

آخوند ملامحمد حسین فشارکی از علمای بزرگ شیعه، فقیه، متکلم، رجال، اصولی و ادیب در سال 1266 ق در اصفهان به دنیا آمد. وی در اصفهان از شاگردان برادر خود، ملامحمدباقر فشارکی و نیز حاج شیخ محمدباقر مسجدشاهی و در نجف از شاگردان میرزا حبیب‌الله رشتی و شیخ زین‌العابدین مازندرانی بود. او از اساتید روایتی آیت‌الله مرعشی نجفی است. حاشیه‌ی رسائل و حاشیه‌ی طهارت شیخ انصاری از تألیفات اوست. وفاتش در اصفهان روی داد.

* رحلت فقیه بزرگوار
آیت‌الله «میرزا عبدالرحیم سامت» (1420 ق)
اشاره:

آیت‌الله میرزا عبدالرحیم سامت در سال 1321 ق در قزوین به دنیا آمد و پس از فراگیری دروس مقدماتی در قزوین وارد اصفهان و سپس حوزه‌ی علمیه‌ی قم گردید. از آن پس به اصفهان و سپس به نجف رفت و خوشه‌چین معارف اسلامی آیات‌عظام سیدابوالحسن اصفهانی، آقاضیاء عراقی و میرزای نائینی شد و به درجه‌ی اجتهاد نائل آمد. پس از اقامت ده ساله در نجف اشرف به زادگاه خود بازگشت و بیش از نیم قرن به تدریس، تبلیغ دین و اقامه‌ی نماز جماعت پرداخت. نقش ایشان در احیای حوزه‌ی علمیه‌ی قزوین و نیز رهبری نهضت

امام خمینی در قزوین بسیار ممتاز است. سرانجام این دانشمند فرزانه در 25 بهمن 1378 ش برابر با هشتم ذیقعدی سال 1420 ق در سن 99 سالگی دار فانی را وداع گفت و به دیدار معبود شتافت.